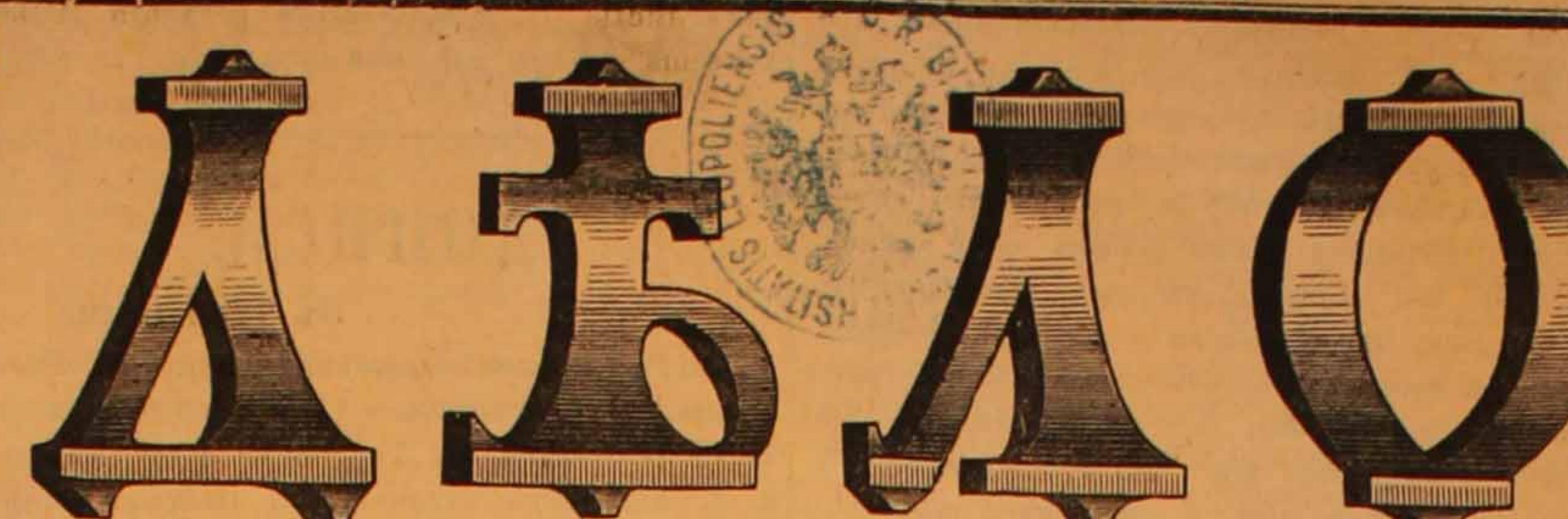

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ сутокъ о 4-й год попол. Литер. додатокъ
"Библиотека наизнам. повѣстей" выходитъ по 2 печат. ар-
кушъ кожного 15-го и посыпъдного для кожного мѣсяца.
Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улица
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламиаціи належать пересыпать
подъ адресомъ: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попередне вестре
журнала.
Поодиноке члены стоять 12 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣль однов
строчкѣ печатаніемъ.
Рекламиаціи и опечатаніи вѣль отъ порта
Предплату належать пересыпать франко (наилучше
почтовыми переказами) до: Администрація часописа "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на "Дѣло" для Америкы:		для Россіи:
на цѣлый рокъ	12 кр. на цѣлый рокъ	12 рублей.
на полъ року	6 кр. на полъ року	6 рублей.
на четвертъ року	3 кр. на четвертъ року	3 рубли.
за пол. "Библиотеки":	за пол. "Библиотеки":	
на цѣлый рокъ	16 кр. на цѣлый рокъ	16 рублей.
на полъ року	8 кр. на полъ року	8 рублей.
на четвертъ року	4 кр. на четвертъ року	4 рубли.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ	на цѣлый рокъ	5 рублей.
на полъ року	2 кр. на полъ року	2 рублей.
на четвертъ року	1 кр. 25 кр. на четвертъ року	1 рубль 25 копеек.
за пол. "Библиотеки":	за самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ	15 кр.	
на полъ року	7-80 кр.	
на четвертъ року	8-75 кр.	
за пол. "Библиотеки":	за самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ	19 кр. на цѣлый рокъ	6 рублей.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня разпо-
чався другій кварталъ сегорѣчного вы-
давництва "Дѣло" и "Библиотека наизн.
повѣстей". И просимо о надыланье даль-
ши предплаты и о скоре вырѣвнанье за-
легостей.

Ново приступающій предплатники на "Библ.
наизн. пов." достанутъ за доплатою 1 зр. а. в.
початокъ (12 аркушъ) повѣсти М. Іокая "Зо-
лотый Чоловѣкъ".

Емиграція Мазурѣвъ на Русь.

Минувшого року пригадавъ читателямъ "Дѣла" нашъ ученьи патріотъ о. Стефанъ Качала, що вже геть-то давно колонизація Руїи Мазурами стояла въ "Projektѣ на zni-
szczanie Rusi". Отъ часу до часу колонизація повторялась въ большомъ або меншимъ объемѣ, а въ нынѣшній хвили есьмо наочными свѣдками зъорганизованої и въ певну систему унатої колонизації Мазурѣвъ въ нашій Галицкій Русі. Дѣдичѣ и ксѣндзы польскій ловлять Мазурѣвъ въ захѣдній Галичинѣ и транспортируютъ ихъ до насъ, роздѣляючи мѣжъ нихъ парцелями большій посѣлости.

Заколонизованье Голоскова Мазурами не есть одиничнимъ случаемъ. Зъ рѣжніхъ сторій рускої части Галичини звѣщаются о перенѣздѣ брыкъ, наповненыхъ Мазурами всякої вѣку и пола. Дня 1 л. мая перенѣздили Мазуры на шести брыкахъ черезъ Долину, а въ околицахъ Станиславова и Коломыї часто можна видѣти транспорты Мазурѣвъ, їдучихъ на колоніи по домінікальныхъ земляхъ. Коло Войнилова Мазуры набули большу посѣлости въ Томашовцахъ. Около 50 господарѣвъ зъ пѣдъ Мельца въ окрузѣ тарнівскому зложили вже 85.000 зр. на закупно тої посѣлости, обнімаючи надъ 1500 морговъ рѣлъ, сїножати и лѣса, а оцѣнованої на 130.000 зр., а шукають ще дальнихъ охотниківъ, котрій доповнили бы решту недостаючої суми купина. Мазури тії не будуть прилученій до громады, але будуть становити обшаръ двбрскій и выберуть зъ мѣжъ себѣ зверхника обшару, котрій буде мати таку саму властъ, якъ начальникъ громады. Мазуры зъ повѣста тарнівскаго закуповують зновъ одиу посѣлость домінікальну въ повѣстѣ перемышлянскому за 16.000 зр., и т. д.

Пропаганду колонизаційну провадить голо-
вно звѣстный кс. Стояловскій въ своихъ газетахъ "Wienies" и "Pszczola", а не можна сумнѣваться, що кс. Стояловскій есть въ тѣмъ дѣлѣ толькъ агентомъ якоись бѣльшої силы... Рѣвно-жъ не можна сумнѣваться, що такожъ "kóika rolnicze" мають въ тѣмъ дѣлѣ даже важну роль.

Супротивъ тоні тенденції могучої фаланги панівъ, ксѣндзівъ и товариствъ польскихъ повиннії мы, Русини, тымъ усерднѣйше и заподіївѣщіе працювати надъ просвѣтою и економичнѣмъ подвигненiemъ нашого народа за посредствомъ просвѣтніхъ и економичніхъ асоціацій въ народѣ. Поодиноко мы, правда, слабі и бѣдні, але громадою мы станемо сильні и могучі — и здужаємо спинити мазурску лавину, спадающую важкимъ бременемъ на наші рускі землѣ, політіи потомъ нашихъ батьківъ, дѣдѣвъ и прадѣдѣвъ!

Розрухи въ Копычинцахъ.

Найбѣльше ятристою раною въ економичніхъ отношеніяхъ въ Галичинѣ есть нынѣ наша дорожова устава. Накликуванія Русиновъ, щобъ уставу туо соймъ зрефор-
мувать по справедливости, усуниувъ кривды однихъ верствъ суспольности и отповѣдно рѣвній тягарѣ наложивъ на всѣ верствы, даль-
ше, щобъ отніявъ можність зверхности громадской поступати самовѣльно въ розкладѣ обовязковъ чи то роботою, чи грощами, —

накликуванія тѣ Русиновъ доси не були сой-
момъ высушани, а несправедлива устава доро-
гова стає уже причиною грѣзныхъ розру-
ховъ, котрій скончалися вже сего року въ
двохъ мѣсіяхъ розливомъ крові.

Розрухи задяя приписовъ дорожовихъ проявивилися у насъ въ послѣдній часъ въ трехъ мѣсіяхъ, а то: минувшого року въ Станиславовѣ, передъ мѣсяцемъ въ Тернополі, а позавчера, дні 11 мая въ Копычинцахъ. Въ Станиславовѣ скончалося все на демон-
страції мѣщанства противъ уряду мѣского, а що не прийшло до розливу крові, — се, здається, треба завдячити интелигенції станиції славовскаго бурмистра дра Ігн. Каминського, котрій яко чоловѣкъ очитаный и бувалый, знає дуже добре, що хвилеве зворушене умовъ и хвилевій демонстрації найлучше поборювати холодною кровію и тактомъ. Нашій демонстрації не можуть рѣвнятись демонстрації у Вѣдні або въ Парижи, а прецѣ тамъ не стрѣляють заразъ, не проливають людську кровь, а потрафляють привернути по-
рядокъ. Такъ отже въ Станиславовѣ обой-
шлось безъ розливу крові. Не такъ сталося въ Тернополі и въ Копычинцахъ. Про терно-
польскій розруху у насъ була ширша допись, и нашій читателю знаютъ ихъ причину и ко-
нецъ. Коли-жъ розрухи тернопольській закончилися сумно, бо раненіемъ двохъ людей, одного тажко а одного легко, то розрухи копычинецкій закончили ще сумнѣйше. Послухаймо,

"Дня 11 мая вечеромъ було тутъ забу-
реніе публичного спокою. Товпа мѣщевихъ хлоповъ збралася въ ринку, щобъ заманифes-
тавати опозицію противъ бурмистра въ якомъ дорожовомъ дѣлѣ. Жандармъ взвивавъ товпу, щобъ розйтися, але надармо. Тогда висту-
пили чотири жандарми, арештували одного копычинецкого жителя и отвели до суду. Товпа жадала випущення арештованого, а вѣ конції прийшло до того, що жандармерія мусила у-
жити оружія стрѣльного. Чотирохъ лю-
дей ранено тяжко, а одного легко. Жандармерія зажадала телеграфично помочи войскової зъ Чорткова, зъ откі и прибула одна компанія пѣхоти. Интервенція старости, котрій прибувъ на мѣсце, успокоила умы. Тепері нема обави, що розрухи повтори-
лися. Войско має бйті до Чорткова."

Невеличкій причинокъ до поправи нашей дорожової мизерії.

I.

Чимъ разъ менше мѣжъ вами людей, котрій памятаютъ панщину. А школа! Були се такі славні и хороші часы, що годилося бы памятати ихъ на вѣкі вѣчні. Отъ поглянули-
бы ви, якъ добре памятати ихъ ясновел-
можні папове дѣлъ галицкого вѣдула краевого,
съ якою тугою гадають о нихъ. "Въ часахъ
передъ внесеніемъ пѣдданьства — говорять
они, и то завважте, якъ деликатно! въ доку-
ментѣ, о котрого основѣ дальще поговоримо
— обовязокъ достарчуванія роботизни до на-
прави дорогъ, мостовъ и гребель (шарварокъ)
 входивъ въ складъ обовязковъ панщинянськихъ
и бувъ тягаремъ реальнимъ кожного грунту
пѣдданьского, що вже показує §. 44 патенту
панщинянаго зъ р. 1786⁴. Не покликуючись
на нѣякі патенты, мы можемо таки въ памя-
ти сказать панамъ бѣль вѣдулу краевого, що
тогда тиживъ на пѣданькахъ не толькъ сей
"реальній" обовязокъ, але крѣмъ того що й
обовязокъ оброблюванія панськихъ лановъ, ко-
пани ставовъ а якъ часомъ при добромъ пан-
ському гуморѣ, то й орані леду и т. д.

Розпочинаючи въ такъ далекихъ часахъ
своїї вѣдуль въ справѣ дорожової передъ три-
буналомъ адміністраційнимъ у Вѣдні, вы-

дѣль краевий старанно обминає, що сталося
съ тымъ шарварковымъ обовязкомъ въ р.
1848, коли знесенії були всѣ повинності пѣ-
даньский. Зъ скупыхъ въ тѣмъ взглядѣ мате-
ріаловъ, які у насъ єсть пѣдъ рукою, мы не
могли душукатися правильнѣ постановъ що до

будови дорогъ, въданыхъ по знесеню пан-
щини. Певна рѣчъ однакожъ, що и ту, такъ
якъ въ кождїй іншій галузі суспольного
и громадскаго житїя, мусївъ показати впливъ
свободнѣйшого духа тихъ часівъ, т. в. мусївъ
бути знесенії привилей шляхти и великихъ
властителївъ грунтовыхъ — уживати и то
въ дуже великомъ розмѣрѣ — дорогъ громад-
скихъ, а нѣчимъ не причинювати до
ихъ будови и направи. Самъ вѣдуль краевий
въ своїмъ "генетичнѣмъ" выводѣ каже
намъ догадуватися, що 1848 и 1849 р. паны
не толькъ давали зъ лѣбовъ дерево на будову
дорогъ и мостовъ, але и платили якісні додатки,
котрій доперва въ р. 1850 знесено, такъ
що розпоряджене галицкого намѣстництва въ
р. 1851 могло на тѣмъ полії зовсїмъ привер-
нути щасливий панщиняній порядокъ, ава-
люючи цѣлій обовязокъ будови и удержуван-
ня дорогъ громадскихъ на самій громаді, съ
вастереженемъ однакожъ, що той станъ єсть
тимчасовий и має тривати толькъ до вида-
новиїї уставы громадскої, вагайдно дорожової.

На велике нещастье нашого краю, той
тимчасовий станъ тривавъ цѣлыхъ 15 лѣтъ,
подчасъ котрьхъ майже всѣ громадскій и по-
вѣтовій дороги въ Галичинѣ, дойшли до стану
крайне можливої "мерости запустѣнїя" и ста-
лися правдивою "притчою во языцѣхъ". Пра-
вда, що властителї бѣльшихъ посѣлостей, пер-
тії вже необхѣдною конечностю, самъ злом-
али тѣ для нихъ таї користнї постановленія
министерства и намѣстництва галицкого, и,
хочъ необовязанії, видали громадамъ дерево
для направи дорогъ и будови мостовъ.

Въ р. 1866 пѣдъ розправу галицкого сой-
му краевого прїйшовъ проектъ уставы дорожо-
вої. На пѣдставѣ внесена посла Смаржевскаго
докладомъ зѣлени таї користнїшими по-
слівами зъ селянськихъ рускихъ и польскихъ
зѣлени §. 12 уставы дорожової, котрого го-
ловний уступъ звучить: "Обшаръ двбрскій єсть
вѣлький дѣлъ уදуль въ родотѣ (коло дорогъ), а
натомътъ повиненъ достарчити потребного до
будови и удержання дорогъ громадскихъ деревяного
матеріалу. Щобъ поровунѣти, для чого посли
селянській голосували за тымъ знесенемъ, якъ
вагайдно для нихъ користнїшими, треба замѣтити,
що інші знесенії булидалеко гдѣ-
и що найближше єще до сего знесенії кс. Вен-
жика намѣривало утвердити въ престаціяхъ
дорожовихъ норму "доси уживану", т. в. "аби
обшары двбрскій були обовязаны давати
матеріалъ деревяный, а громады ручну и
тиглу роботу а такожъ вѣдку матеріаловъ." Котрій
посли селянській вѣдкули се знесеніе, а переперли
внесеніе п. Смаржевскаго, то значить, що уважали
его користнїшими для громадъ, а користнїшими
именно тымъ, що пѣдъ словомъ "достарчити" розумѣли обовяз-
ковъ докладу до будови мостовъ и дорогъ, въ
селянськихъ лѣсахъ на пни, але такожъ обовязокъ
врубати тѣ дрова и звести ихъ на мѣсце
ужитку. Правда, що и устава принятна на знесеніе
п. Смаржевскаго, опираючи на однѣмъ
такою спорядженою вѣдулью, для чого пошли
все въ порядку! Того-жъ самого днѧ чи
на другій днѧ звінися въ польскихъ газе-
такахъ рѣдь конденсацийної вгадки (навѣть въ
урядовій "Gazetѣ Lwowsk-ї"), що ось-то
нове нещастье впало на край, бо п. Пиларскій,
чоловѣкъ праведний, кто знає, чи не допустив
самоубіїства де въ околиці Львова по при-
чинѣ розстрою въ нервовѣ за-для великого зму-
ченія на засѣданняхъ въ товариствѣ касы за-
даткової, — тымъ бѣльше, що всѣ рахунки
"w porzadku"!

Мы, упертій Русини, принимали тую
вѣдуль съ великимъ недовѣрствомъ. Перед-
всѣмъ мы старались розвѣдати,

кликуваний у всякий комитеты для „що-госzysto-
sc̄i пагодowych“ и т. д. Провѣдавши все те, мы
нагадали собѣ стрыйского Бейнаровича, такожъ
много-поважаного „емигранта“ — и чекали,
що то дальше буде. Мы думали собѣ: Диво-
дивне, чого-бы въ нынѣщныхъ часахъ золо-
тои еры для всякихъ достойниковъ банковыхъ
въ Галичинѣ, мавъ допускатися самоубійства
директоръ финансовои институціи, тымъ бôль-
ше, если мав чистї руки и каса „w porzadku“?
Отъ якї „nierorzadki“ знайшли въ банку ру-
стикальномъ, а прецѣлъ анѣ дръ Фридъ, анѣ ба-
ронъ Ромашканъ, анѣ князь Кароль Яблонов-
скій навѣть не подумали — власною рукою
перетинати шовкову нитку житя въ той золо-
той ерѣ для галицкихъ банковиковъ! Що-жъ
бы то мавъ бути за допустъ Божій на дире-
ктора Пилярскаго? Нѣ, щось оно не такъ!

Не довго прійшлося намъ оставати въ нашомъ недовѣрствѣ, бо отъ въ колька днївъ отбули другу люстрацію книгъ товариства delegаты Звязку товариствъ задатковыхъ, пп. дръ Тад. Скалковскій и Теренкочій — и прійшли вже до трошечки іншого результата, якъ перші люстраторы. Они вже выкрыли, що билансы були зъ року на рокъ фалшованій, а директоръ Пилярскій допустився дефравдаціи въ високости 30.000 зр.

Тымчасомъ мы ще оставали при своѣмъ недовѣрствѣ и дотычно высоты здефравданои сумы, бо въ нынѣшнѣй золотой ерѣ — 30.000 ще не така страшна сума, щобъ за-для неи директоръ мусѣвѣ ажъ допускатися самоубійства. Таку сумму можна прецѣ покрыти тих-демъ черезъ пожичку въ якому-тамъ банку, можна полатати рахунки и цѣла машина може — безъ змѣны машиниста дальше скрипѣти. Звычайно латаєся дефравдаціи не то у Львовѣ, але вже и въ такомъ мѣсточку, якъ Комарно. Отже мы не вѣрили, щобъ здефравдана suma выносила лишь 30.000. Въ недовѣрствѣ нашомъ утверждавъ нась ще и той фактъ, що рада надзорча товариства касы затковои удавалася до банку краевого съ просьбою о пожичку 30.000 зр., а банкъ — отмовивъ.

И зновъ мы не потребували довго чекати, бо отъ нынѣ вже панове люстраторы дошукалися далеко бôльше дефіциту, якъ 30.000 зр., — бо надъ 130.000 зр.! Удѣлы пленобъ выносять 30.000 зр.; тіи, здаєсь, треба уважати за пропавшї, але не обайдесь безъ того, щобъ и вкладки не були нараженїй. Товариству не остав иншого выходу, якъ — лизвидација.

Про господарку въ товариствѣ касы заткової розповѣдають такій рѣчи, що ажъ волосье встає на головѣ. И отъ въ чѣмъ диво. Дирекція черезъ цѣлый рядъ лѣтъ фальшуала билянсы, а вице-презесами товариства були: першимъ — професоръ бухгалтеріи въ университетѣ львовскому, а другимъ — директоръ одного товариства асекураційного, чоловѣкъ маючій славу одного зъ найздобнѣйшихъ бухгалтеровъ въ Галичинѣ. Треба дальше зазначити, що до сего товариства належали функціонарѣ рѣжныхъ львовскихъ банківъ и інституцій фінансовихъ, отрѣ, розумѣєся, жили въ найбѣльшой привилії съ директоромъ Пилярскимъ. Впрочѣмъ кромѣ Пилярского мають бути грубо заангажованій въ краху товариства такожъ другій собы... Слѣдство судове, надѣялись, сконстатує неодно цѣкаве дѣло, що доси носиться блько якъ поголоска.

Здефравдований грошъ востали змарновани
поганый спосѣдъ. Пилярскій съ товаришами
— забавився доволъ. Наконецъ не было ишои
ады, якъ — гадаєте: наложити на себе
уки? — де тамъ! — утѣкати, якъ зробивъ
Бейнаровичъ... Бейнаровичеви удалось, а чи
дастъся Пилярскому, — сего не можна ще
з певно скавати.

Сцена зъ угорского парляменту.

Не першій то разъ появляяся въ угорскому парламенту. Не першій то разъ появляяся въ угорскомъ парламентѣ скандалъна сцена и подъ тымъ взглядомъ передуе угорскій парламентъ може межи всѣми въ Европѣ, для того и не варто-бы згадувати о скандалѣ, якій стався на засѣданю въ дня 9 с. м., якъ-бы не то, що сей скандалъ пригадавъ внову цѣлому свѣтови сумної памяти процесъ львовскій въ 1882 р. Думаемо тутъ о процесѣ Ольги Грабарь и еи товаришевъ. Имя Добрянскихъ дало симъ разомъ причину до скандалу въ угорскомъ парламентѣ, а рѣчь мала за таї:

Въ угорскому парламенту засѣдае та-

кожъ Петро Добряньскій, надзвычайный професоръ національной економіи въ пештеньской політехніцѣ, яко посолъ въ повѣта Дьердѣ (Gyergyö) въ земли Секлеровъ. П. Добряньскій належить до партіи правительственnoї. Передъ колькома днями робивъ сemu послови закиды пос. Угронъ, що бнъ есть ворогомъ Угорщины и яко своякъ Адольфа Добряньского, звѣстного въ львовскoго процесу, стоять въ звязи съ Россію. Петро Добряньскій выперся насампereдъ того, що есть своякомъ А. Добряньского, а потому розводився широко о своїмъ патріотизмѣ угорскомъ. По засѣданю отже дня 9 мая зажадавъ ще пос. Гавр. Угронъ голосу для дуже, якъ казавъ, важной интерпеляціи. Одержавши голосъ, спытавъ ministra, чи звѣстно ему, що урядники мѣшаются до

выборбвъ и выкликуютъ навѣтъ неспокоѣ, якъ
бело въ повѣтѣ Дьердѣ, де начальникъ коми-
тату заказавъ выборы выборчї а товпа людей зъ
громадскою акушеркою на передѣ розбогнала
борь. По сѣмъ поясняє Угронъ, для чого онъ
въ томъ повѣтѣ выступає яко кандидатъ, а и-
менно для того, що посолъ тамошній есть не
только мимо запречуваня своякомъ Адольфа До-
брянського, звѣстного зъ процесу о зраду стану
Львовъ, и стоять съ нимъ въ звязи, але и
замъ старався черезъ него получить
ку посаду въ Россіи; а се доказують его
листы, писани 1863 до 1879 р. (*Велика сензація.*)
Угронъ читає одинъ листъ, въ котрому Петро
Добрянській такъ пише до Ольги Грабаревои:
Що стрыйко Адольфъ нѣчого не знає о мо-
емъ талантѣ и о моихъ вѣдомостяхъ, привези-
ванныхъ въ рожныхъ мѣсцяхъ, се мене не ди-
ує; але що онъ пріймає ровнодушно мои на-

Френъ, о которыхъ черезъ тебе довѣдався, то
аже менъ догадуватися, что стрыйко А-
ольфъ не має нѣякого впливу, бо инакше
усѣвъ-бы обѣручъ ловити случайность, щобы
ридбати для безмежно великои але и безмежно
еобразованои Россіи знамениту силу. Зъ Чер-
ежа напишу тобъ обширнѣйше. Твой и т. д. “

По бесѣдѣ Угрона вставъ П. Добрянскій почавъ боронитися, зблѣдши и дрожаши на ѵлѣмъ тѣлѣ. Насампередъ сказавъ, что не наежить зовсѣмъ до родины А. Добрянскаго, о онъ есть въ родины Добраѧ, котра зайшла въ берегскаго комитету до Сабольч. Дальшеоказує свой патріотизмъ и каже, что все то, чо о нѣмъ говорятъ, есть неправда и що то ишь ложь и безвстыдна клевета. Бесѣду его перерывали неустающій крики: „Чи вы писали листы?“ П. Добрянскій не отповѣдавъ росто на се пытанье, а говоривъ дальше; а оли сказавъ, что Угронъ гонитъ лишь за скандалами и нарушає тайну листову, повеставъ въ парламентъ такій страшненый крикъ, що президентови ледви удалось знову спокой завести. После сказавъ П. Добрянскій: „Атентатъ же готовый; тѣ листы хочъ съ подписею Петро“ и датованій въ Чертежа, суть отъчатку до конца выдумкою, очертенемъ и фалшомъ.“ Повеставъ знову неокой и крики: „Чи вы писали листы?“ — с. Чернатони перервавъ бесѣдника: „Скажѣть разъ ясно, чи вы писали тѣ листы чи нѣ?“ П. Добрянскій говоривъ дальше о своѣмъ тріотизмѣ, а въ палатѣ повеставъ зновъ крикъ зновъ тѣ-же самій пытаня. Вкѣнци зробився же такій крикъ, що слова не можна було зумѣти; вѣ всѣхъ сторонъ почулись пытаки: „Чи вы писали тѣ листы?“ — П. Добрянскій: „Якъ же я можу знати, коли я ихъ не

и. „Этъ же и можу знати, коли я ихъ не
дѣвъ.“ (Знову крикъ.) Угронъ почавъ дальше:
маю ще и другій доказы, бо посолъ писавъ
до своего стрыя Константина; въ письмахъ
тулувавъ Ольгу Грабаръ „Солоденька Оль-
“, иншимъ разомъ „Моя солоденька, мала
зинко“. Писавъ до неи такожъ въ Вѣ-
я и поручавъ свого брата Іосифа. (Крикъ
блышається.) Президентъ дзвонить и съ тяжкою
дою почавъ середъ крику говорити, доказу-
ни, що то дуже деликатна рѣчъ отчитувати
листы въ парламентѣ; впрочѣмъ Доб-
рянський заперечув, будьто-бы онъ писавъ ли-
ти. Угронъ жадавъ, щобы листы тѣ отдано
мисії до справдження. Сemu супротивився
са, бо се не належить передъ парламентъ,
передъ судъ. Пос. Полоній: „Але патріо-
вмъ посла належить передъ парламентъ!“

На сѣмъ закончилася невычайна сцена
парламентѣ а вѣсть о нїй рознеслася на
в стороны свѣта. Понимаемо, якъ прикро-
сѣла ся сцена вразити родину Ад. Добрян-
ого, тымъ бѣльше ще, коли розбійщася по-
роска, що листы тѣ мала выдати Ольга Гра-
бръ въ гнѣву на Петра Добриньского за то
онъ свои ролини вырѣкаєся. Угронъ от-

давъ листы П. Добряньского редакціи „Едъ-тертеша“, котра ихъ має оголосити.

ДОПИСИ.

Зъ Тернополя.

(Результатъ великої розрухи. Філія товариства педагогичного.) Зъ поводу великої розрухи въ Тернополи веде слѣдство ц. к. адъюнктъ судовий Л. Шеховичъ при помочи ц. к. адъюнкта Є. Кривича и адвоката Кмицикевича. Обжалованыхъ есть трійцять колькохъ; яко головныхъ проводирѣвъ увязнено доси 20, мѣжъ тими 7 жидовъ. (Одного зъ тихъ жидовъ увязнила була жандармерія подчасъ розрухи и отставила до уряду громадскому, однакъ бурмистръ „страха ради юдейска“увольнивъ бувъ того-жъ въ середу, въ день найбѣльшого розруху, а товпа несла его на рукахъ яко тріумфатора, поступаючи бѣть уряду громадскому до суду, щобъ оттамъ ще вызволити попередного дня уязненого и до суду отставленого товариша недолѣ. Однакъ тріумфаторъ попався такожъ въ судову вязницю, позаякъ бравъ зновъ участъ въ розруху). Обжаловани суть що до заняття помочники купецкихъ, заробники и ремесники, а найбѣльше шевцѣвъ, бо 10, а на чолѣ тихже Антоній Кулѣньскій. Сими днями має бути укінчене слѣдство и предложене ц. к. прокураторіи державної. Розправа отбудеть передъ судомъ присяжныхъ въ червцевій каденціи и кине мабуть проке свѣтло на нашу автономію и на господарку громадску въ Тернополі.

Ц. к. Намѣстництво рескриптомъ въ 28.
и. цвѣтня забороняє заснувати въ Тернополи
на пôдставѣ статута руского товариства педа-
гогичного, затвердженого рѣшеньемъ въ 6 сер-
пня 1881 р., філію того-жъ товариства, понеже
ей не отповѣдає вимогамъ §. 10 вак. въ 15/11
867, а именно зô взгляду на неясноть §. 44.
о-го-жъ статута, который не мѣстить въ собѣ
окладної постановы, вимаганої §. 4. згада-
ного закона що до средствъ товариства, спо-
робу ихъ збираня, що до правъ и обовязкôвъ
леновъ и що до способу твореня и отновленя
товариства. Кромъ того закидаєся основателямъ
илі, що они не застосувалися зовсѣмъ до
§. 4, 31, 39, 46 и 48 статутовъ центр. руск.
товариства педагогичного, пôсля котрихъ право
твореня и розвязування філій и позолене на
зведеніе тихъ-же въ житѣ застережено вы-
значо центр. видали того-жъ товариства. На-
ренець старство звертає увагу основателъвъ,
до подання повиннї бути вношени въ припи-
нномъ току иистанцій (основателъ переслали
статуты и поданье до Намѣстництва на руки
кретаря центр. Видали руск. товариства
педагогичного для дорученя, куды слѣдує).
одаючи се до прилюдної вѣдомости, не мо-
жемо здержатись бтъ замѣтки, що чуднимъ
учаємъ референты ц. к. Намѣстництва не
бачили поданихъ вище хибъ статута руск.
товариства педагогичного тогды, коли ихъ ви-
и основателъ львівскій, ажъ теперъ доперва,
ли хотятъ на его пôдставѣ тернопольскій
ене творити філію! Зъ того хиба виходить,
о не все потвердженый ц. к. Намѣстництвомъ
атуть можна уважати яко певну пôдставу
основаня подобного товариства въ іншомъ
всци, (якъ сего досвѣдчила и Тернопольска
руска Бесѣда“, котрой откинено статутъ при-

уска Бесѣда, котрои откинено статутъ при-
гтый отъ львовской „Рускои Бесѣды“), бо
мнѣвъ, що давъ ц. к. Намѣстництву поводъ
другого закиду, давсь-бы бувъ легко усу-
ти тымъ, що оно могло важадати додатко-
го предложения заявленя Выдѣлу центр., що
ї-же годится на основанье філіи въ Терно-
ни. Годѣ-жъ бо зновъ статутъ такъ интер-
етувати, будьто-бы лишь центр. выдѣль-
ть мавъ засновувати філіи. А вже-жъ най-
знѣйша замѣтка наконечна ц. к. староства
тернопольскаго, що не можна обминати при-
саного току инстанцій. Законъ о стоварише-
къ (§ 5) нѣчого въ тѣмъ взглядѣ не знає,
а пр. практика съ подаваньемъ статутовъ
сталень черезъ рускій редакціи впростъ до
ц. к. Намѣстництва поучав нась зовсѣмъ про-
зно. Мусимо наконецъ прилюдно сконстату-
и, що ц. к. старство тернопольске на рускій
заня все давъ польскій отповѣди рускимъ то-
иствамъ, хочъ неразъ вже вношено важа-
я въ тѣмъ взглядѣ до ц. к. Намѣстництва.
одна илюстрація больше до нашои рѣвно-
вности!

Зъ надъ зи
("Руокій Сіонъ.") Сими днами
Сіонъ "припомненье" до поодиноких
никовъ о заплату. Прикра то рѣчи
мусь виннымъ, але ще прикрѣпъ
або платити за рѣчъ не до вподобы.
клопотъ — хотай намъ Редакція
части гадає его мабуть улекшити до
— платити въ скарбоны церковной,
мусимо почт. редакціи заявити, що
не дуже практична, бо не всюды
мънити. Мы скавали бы навѣть, що
морализуюча. Вѣдомо кождому, а ти
ше редакціи газеты церковной, що
не есть самовольнымъ авторитетомъ
церковной и зъ закона навѣть такоже
може. Кто якъ кто, а священикъ може
ситъ въ отношеню до скарбоны церко-
ваватися дуже коректнымъ супротивъ
воровъ церковныхъ, котрий въ многихъ
востяхъ не радо видять выдатки въ
на рѣчи, которыхъ компетентность до
не конче имъ понятна, хоть бы священ-
икъ легальность тыхъ выдатковъ иже
завъ. Декотрий люде вправдѣ бѣль
шепоту згодятся на пренумерату въ
лѣ колѣко зновъ такихъ, насупротивъ
лагорозумнѣсть священика даже
вови калиты 10 зр., анъ-жъ въ скарбону
ытягнути. Досыть для пересвѣдчення
римъръ, що коли знесене востало
церковне, загалъ священиковъ для
лопотовъ, який наводить стяганье въ
остановивъ прямо въ скарбоны рѣчи
ути. Но чи много за тымъ внесеньемъ
самъ въ инвентари маю записану
бѣсть того павшального въ скарбоны, од-
робуючи вяти его, врѣкся я сей час
трѣтивъ-емъ на дорѣканя братства
п.

Иншого жерела для сплаты превз
Сіона“ нема, якъ власна кишеня са
ле-жь бо ту власне самъ гордійскій
аже „Сіонъ“, що вправдъ не урядни
ждый урядъ повиненъ пренумерувати
т-у Lwowsk-у“. Дѣйстно! Але уряды
ї мають на то свои фонди, котрими
тки канцелярійній обганяють, але же
кцію „Gazet-ы Lwowsk-ой“ а за чимъ
заходить така колизія, якъ межи Ри
Сіона“ а его пренумерантами. Така ви
ходить, бо „Gaz. Lwowska“ не дру
гихъ питоменныхъ читателівъ
ми поглядами, але противно „Gaz. Lw.“
такъ благорозумна для читателівъ
и, що загаль урядниківъ (політичес
народності польської), що забуваючи
рактеръ урядовий, поминає всяку
Русинахъ, а навѣть о рѣшеняхъ Ви
залу державного въ користь Русин
минав, щобы тымъ панамъ въ канцеля
лки не дражнити. А коли „P. Сіонъ“
за взбръ „Gazet-у Lw.“, то не ви
ть переврѣти кардинальну точку тоді
рои она держится; повиненъ строго
тощей греч.-кат. церкви, стараць
о-богословскій розвой нашого клира
авшися въ урядовый мундуръ ре
загитувати за симпатіями
размартвых встаньскими въ ру
ть! На, тобѣ Данило, що тобѣ не
не досыть, але за тое немиле заплати
го отвѣтимо „Сіону“ коротко. За та
ки за богато чести! За куренды, що
щуються, клиръ якъ плативъ душу
и теперь буде платити, а додатокъ
іншого „Сіона“ зму вливній

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫ

Австрійско-Угорска Монархія

(Комисія палаты посольской ради для справы Каминского) уkońчила вже сиць а референтъ дръ Жакъ предложивъ възданье, котре сими днями має бути внесено палатѣ посольской. Подробности реферату

(Министеръ спбльного скарбу Калѣ) д
в
в
б
в
н
в
раєся на слѣдуючій мѣсяцъ въ подорожъ въ
пованыхъ краївъ, котра потрѣває 4 до 5 місяцій.
Цѣлею его буде розглянутись на мѣсціяхъ
шенияхъ Босніи и Герцеговини. Обѣ южніи
окупованіи краї, задержится министеръ въ
части въ Сараевѣ и буде лично звѣдувати ти-

(Палата посольска рады державной) 8
дня н. с. мая надъ спрвозданьемъ кон-
тиційнои що до петиції о охоронѣ промыш-
ковничого. По довшой дискусіи, въ котрой
рали голосъ послы: Фиртъ, Русъ и Рагор-
няла палата предложену спрвоздавцемъ Ш-
ромъ резолюцію, взываючу правительство

оъ зарядами товариствъ перевозовыхъ и съ другими, рѣшающими въ тѣмъ отношенію факторами, называло переговоры о сниженіе тарифъ на желѣзницахъ и на корабляхъ для вѣхъ сурбовѣвъ и продуктѣвъ краевого промыслу цукровничего, такъ при вывозѣ ихъ за границу якъ при перевозѣ ихъ въ границахъ монархіи, и чтобы скликало анкету, зложены изъ репрезентантѣвъ цукровничой продукціи и рѣльянковъ, управляющихъ бураки, въ цѣлѣ обдуманія средствъ для ухиленія небезпечнѣстъ, загрожающаго промыслови цукровничому и заангажованому въ нѣмъ рѣльянству. По заданію сенату справы принято безъ дискусіи проектъ закона о будовѣ узкослѣдной желѣзницѣ въ Мостару до Метковицѣ. Въ конца отбылися перервани по послѣднѣмъ засѣданіямъ правы надъ податкомъ отъ гораленъ. По короткой дискусіи, въ которой браѣ участь такожь министръ скарбу Дунаевскій, принялъ § 27 относительно до опусту для гораленъ рѣльянчихъ 146 голосами противъ 71 побѣда ухвалы высочайшіи патенты; определено принять безъ змѣнъ и дальшии параграфы сего закона.

(Посолъ Решавера), который уважавшися обидѣніемъ звѣтника бесѣдѣ Шенерера, выголошено при дебатѣ надъ угодою съ побѣднѣю же лѣнцико, и выступивъ бувъ дуже рѣзко противъ сего посла, зложивъ свой мандатъ посольской. Пѣсля информаціи вѣденскихъ газетъ мае бути кандидатура Решавера въ окружѣ Фалькенавъ-Ельбогенъ-Граслинцѣ, въ откѣ тѣперь бувъ выбранъ, на ново поставленъ, и выбѣръ его запечненій. Зъ вѣденскихъ газетъ довѣдѣмо, что по поводу послѣдней бесѣды Шенерера, мае сей посолъ получити колька вызывѣтъ на поединки. Межи прочими вызывѣтъ Шенерера, сынъ умершаго министра Гискры и зять Офенгайма; чи получивъ онъ такожь вызывѣтъ отъ посла. Вагнеръ ще не знати на певно; въ другой стороны ходитъ чутка про судъ мировый. Въ оправѣ побѣднѣю же лѣнци, по поводу которыи выступивъ бувъ Шенерерь, множатся съ каждымъ днемъ заявленія корпораций, вымѣренія противъ угоды; и то рѣшило въ той оправѣ правительство, на певно не знати; догадуются однакожъ, что правительство внесе новый эмодификованый проектъ умовы.

(Хорватскій соймъ.) По поводу зближающагося открытия сесіи хорватскаго сойму приготовляє правительство предложеніе до законовъ, маючи прѣйтъ подъ его обрады а башь пробувае въ сихъ справахъ отъ довошнаго часу въ Пештѣ. Зъ другои же стороны лагодится до борбы парламентаріи такожь рѣбніи партіи сойму: сторонництво Старцевича або „права“ заявляе именно въ „Слободѣ“, что якъ дотеперь такъ и на будуще буде сповинати такъ въ парламентѣ якъ и позь нимъ свои обовязки и заповѣдас, що сцены скандаличнія такъ довоно будутъ повторяти, поки не перестанутъ укорочувати имъ свободу слова и не признаютъ имъ справедливости. Члены сторонництва знаютъ о томъ, что они заступаютъ народъ а въ кождомъ отбивае суверенность народа. „Коли большоѣ всѣхъ заступниковъ сторонництво права — сказано въ „Слободѣ“ — зъ сойму выкличить, тогда на мѣсце слѣвъ прѣйтъ ера дѣла.“

ЗАГРАНИЦІЯ.

Змѣна губернатора Вѣхдной Румеліи. Чимъ разъ яснѣше показуєся теперь, де суть границъ тихъ сферъ, о которыхъ своего часу загадувавъ Гирсъ, що належать имъ докладно обмежити, наколи межи Австрію и Нѣмеччину зъ одної а Россію зъ другои стороны мае устати всякий антагонизмъ, всіхъ подозрѣванье. По подорожи австрійскаго наслѣдника престола справы въ сѣмъ взглядѣ трохи разъяснились; бо коли зъ одної стороны можна уважати Румунію и Сербію за стоячій подъ вѣломъ Австрію, то зъ другои знову стороны Россія очевидно застегрела соѣдѣніе въ Болгарію и Вѣхдну Румелію, якъ се видко зъ негодованія противъ Австріи, выказаного въ болгарскій газетѣ офиціальной „Средецъ“, о которыхъ мы въ послѣднѣмъ числѣ донесли, а дальше зъ именованіемъ Крестовича губернаторомъ Вѣхдной Румеліи. Бувшій губернаторъ Алео-паша бувъ Россіи давно не на руку, бо онъ противисо всякои вѣломъ россійскому и ставивъ опозицію хочѣ-и въ такомъ дѣлѣ якъ и пр. поставивъ памятника россійскаго въ вывозѣ Шипка. Головною причиною однакожъ, для якои Алео-паша бувъ зненавиджений Россія есть, що би по словамъ россійскаго посла Нелидова ставися усунуты зъ милиціи, въ которой лежить головна подстата всѣкого порядку въ Вѣхдной Румеліи, россійскіхъ офіційровъ а заступать имъ болгарскимъ. Крестовичъ знову хочѣ анатичній другимъ державамъ, мае зовѣтъ отповѣдати бажанію Россіи. Онъ есть Болгариномъ, сыномъ селянина зъ Котела недалеко Филиппополя и выховувався зъ малку въ Угородеса, отца Алео-паша. Познѣше образувався въ Константинополіи коштомъ турецкаго правительства и коштомъ тогожъ бувъ высланый до Парижа, де іончівъ студія юридичнія. Вернувшись до Константинополя, вступивъ въ турецкую службу администраційну и въ сѣмъ часѣ — хочѣ христіанинъ — ставися бувъ майже магометаномъ, а коли 1879 р. вступивъ яко директоръ справѣ внутрѣшнѣхъ въ Вѣхдной Румеліи, задержавъ насть зненавидженній Болгарамъ фестъ турецкій. Донерва подъ вѣломъ россійскаго ген. Столипина ставися онъ такимъ, якимъ есть нынѣ; промѣнявъ фестъ на колпакъ и ставися знову Болгариномъ. Яко такій отзначившися онъ въ спорѣ болгарской церкви съ греческою, стараючися обѣ стороны помирити, а коли болгарскій екзархъ задумавъ бувъ оснинати болгарскую церковь, онъ отказалъ ему всяку помочь. Крестовичъ подружившися съ грекинею, ко-

тра мае на него рѣшительный впливъ. Сына сего, который вже по гречески прозвався Крестовичъ, выховувавъ въ греческѣй дубѣ и симъ посыпавъ себѣ такожь симпатію и у Грековъ. Якъ зъ него видко, есть Крестовичъ якъ разъ человѣкомъ, который може становити по сердинѣ мѣжъ Россіею, Турциею, Болгарами и Греками а заразомъ въ противоположности до державъ західної Европы.

Россія. Колька днѣвъ тому назадъ появилось въ Петербургѣ меморандумъ о россійскихъ финансахъ, пачине Кеннедимъ, аташе при англійскомъ посольствѣ, въ котрѣмъ авторъ зъ всюю объективностю поясняе положеніе россійскихъ финансъ. Кеннеди замѣчае, что після представления министра финансъ, не можна положеніе Россіи уважати вдовольяющимъ. Навѣтъ коли-бѣ спомнило всѣ надѣи министра на подъышеніе доходовъ и на новій податки, то все таки позоставъ-бы дефицитъ въ высотѣ одного миллиона фунтовъ штерл.; который не легко можна буде покрыти, позаякъ всѣ доходы звѣчайніи, которыхъ подъышенія сподѣваются, дѣйши вже до макро-мизъ. Особливо дотыкаето до доходовъ зъ мыта, податковъ грунтовыхъ и акцизы отъ горѣвки. Самъ министръ не укрываетъ того, что Россія находится теперь подъ взглядомъ экономическихъ и торговельныхъ въ дуже критичнѣмъ положенію. Причиною сего есть, небувало доси обніженіе цѣнъ збожа черезъ конкуренцію Пѣнѣчної Америки, Канады и Индіи. Министръ жалується также на значне спаданіе рубля, що есть недобрымъ знакомъ финансового положенія. Головными тагарами, що такъ отблюжаютъ россійскій фінансъ, суть войско и служба безпеченіства. Державный долгъ Россіи выноситъ нынѣ не менше якъ 530 миллион. фунт. штерл. (фунтъ штерл. = 10 зр.) и не ма способу, щобъ его зменити; не ма та-же надѣї, щобъ середъ теперѣшнаго положенія политичнаго зменшилось выдатки войскові. Доходы россійской державы зблъшилися въ послѣдніхъ 20 рокахъ въ троє, а зблъщеніе се сталося можливимъ лишь черезъ найвыше напруженіе синъ податкової. Напруженіе се дѣйши вже до самого крайнаго границъ, піддашь коли торговельна кризисъ доперва лишь зачинае надходити и правдоподобно потагнє за собою що бѣше наслѣдковъ.

Нѣмеччина. По днѣвихъ и горлихъ тридневихъ дебатахъ въ нѣмечкѣмъ парламентѣ продовжено на послѣдњу законъ противъ соціалистовъ большоїстю 189 голосовъ противъ 157 ще на два лѣта. Найгорячѣшія дебаты вивезлися, коли промовивъ пос. Рихтеръ, кидаючи кн. Бисмаркъ гѣркою правою въ очи; розумѣється, що кн. Бисмаркъ не могъ выдержати, щобъ не отповѣсти въ властивий лишь ему способъ смѣдому бесѣдникомъ. Въ загалѣ послѣднія дебаты надъ закономъ противъ соціалистовъ, кидаючи скриво свѣтло такъ на соціальнѣй отнешніи въ самой Нѣмеччинѣ, якъ и на соціальнѣй рухѣ въ сусѣдніхъ державахъ, и занадто цѣкави якъ щобъ ихъ мовчки поминути. Задля браку мѣсця подамо ихъ хочѣ въ скорочелій формѣ въ слѣдуючимъ числѣ. — Князъ Бисмаркъ запросивъ бувъ 10 с. м. около 500 послѣдовъ до себе, якъ на картахъ запрошенія стояло, на „дружну розомову“. Вольнодумцѣ не принали его запрошенія. О предметѣ розомовъ поки що, не ма що спровадзанія.

Сербія. Якъ доносять зъ Бѣлграду, буде скупшина скликана до Нишу. Тымъ часомъ старається правительство ще передъ зѣбрьемъ скупшины обсадити опорожненіе мѣсце епіскопа въ Нишу, и веде по сѣй причинѣ переговоры съ усуненнымъ давнѣшніе епіскопомъ и адміністраторомъ митрополіи Мойсіемъ. Мойсіе поставивъ слѣдуючу условія: Знесенье закона о таксахъ церковныхъ; усуненіе закона, ставляючого духовныхъ въ справахъ дисциплинарныхъ подъ властью свѣтськими; възынченіе отповѣдної пенсіи митрополиту Михайлова и другимъ усуненнымъ епіскопамъ, а наконецъ, щобъ его въ нове епіскопство ввѣвъ митрополитъ Михайло. Правительство вже згодилося на три першія усуненія, послѣднія точка буде ще подана подъ дискусію.

НОВИНКИ.

Министерство позволило комитетови лотерійному для будовѣ женевской буры въ Перемышили, на чолѣ котрого стоятъ преосв. еп. Ступницкій и кръл. Юзычинський, устроити фантову лотерію на суму 100 000 зр. съ фантами на вартость 20.110 франковъ. Сими днами бѣже лотерійній комитетъ до львовскаго товариства „Рускихъ Дамъ“ съ просьбою, щобъ рускіи дамы занялися збираньемъ фантовъ у Львова. Сподѣваємо, що такожь по провинції заняжутся комитеты рускихъ женщинъ съ тою самою цѣллю и займутся ревно тымъ народнѣмъ дѣломъ!

Звертаємо увагу довжниківъ б. рустикального банку, щобъ, съ своими дѣлами для простой информации въ рускѣмъ комитетѣ, не ковче прѣдѣли самі до Львова (особливо зъ подальшихъ сторіонъ) и не наражувалися на кошти подорожні, а щобъ або свои книжочки (квитарії) присыпали почтою або описували докладно стань свого дногу въ листѣ и за кождый разъ долучали постѣну сколькостъ марковъ почтовыхъ на оплату звертаемо книжочки або листу що отповѣде.

Зъ Вѣдъ пишуть намъ: Торжество столѣтнаго ювилею руского приходства св. Варвары отбудется непременно дня 25 л. мая при участіи після апостольского, архієпископа вѣденського, намѣстника и многихъ лицъ зъ министерства. По богослужению 25 мая буде передана на руки на-мѣстника адреса подака для Е. В. цѣсара.

— Вечеромъ драматичнѣй товариства „Рускихъ Дамъ“, сполученный съ танцами, отбудется днѧ 8 (20 л.) мая въ великой сали „Дому Народного“. Всеобщіе аматорки и аматори представлятъ комедію И. А. Гр. Фредри „Богатырю одинаку“ на дохѣдѣ бѣднѣхъ дѣвчатъ-Русинокъ, удержанувшихъ товариствомъ. Вступи на сало стоить лишь 1 зр. Надатки прѣміяются съ подакою. Кто-бы не одержавъ запрошенія, зволить по него зголоситися до компанії „Руского касина“ або „Бесѣдъ рускіи“ почавши отъ 3 (15 л.) мая с. р. межи 6 а 8 год. вечеромъ. Билеты вступній будуть продаватися при кафѣ въ день вечерка. Буде отворена такожь галерія зъ вступнімъ 20 кр. отъ особы. Початокъ точно о 8 годинѣ вечеромъ. За вѣдъль товариства: Алексія Геровска, Іосифа Вахиліана Фаліна Огоновска.

— Рускій театръ дастъ завтра послѣднє представление въ Богородчанахъ, а зъ оттамъ вѣздитъ до Надѣброни, де въ суботу сего тыжнѧ отбудется вже перше представление („Великій рибы“ и „Школьни“ на вандровцѣ). Слѣдуюче представление въ недѣлю („Бѣдна Марта“). Въ Богородчанахъ поводилось нашому театрови добре; належало-бы, щобъ и Русини Надѣброни приніяли їго съ рѣвною прихильностю.

— Рускій товариство ремесніе „Зоря“ не могло доси розвиватися, якъ належало, бо все дававо чутка бракъ хаты. Теперъ же коли управа, Совѣтъ „Народного Дому“ давъ товариству по доповненню звѣстного условия безплатнѣ умѣщень, починають товарищъ „Зоря“ пильно що недѣль оходитися и приєднувати що-разъ новихъ членовъ. Сенъ недѣль зблъшило товарищъ „Зоря“ досить членами и порѣшили, щобъ Загальний збръ скликати на 22 л. мая. Рѣшили такожь постаратися о тое, щобъ передъ Зборомъ отбулося торжество богослуженіе въ Волоскѣ церкви. Маемо повну надѣї, що Вп. Родимѣй нашъ численно при будуть на Загальний Збръ и впишутся будь-то въ дѣйстній члены, буде въ почетай, щобъ наші ремесники побачили, що они мають за собою членами интелигенцію руску.

— Въ дѣль процесу п. Гриневецкаго противъ п. Гневоша. Членамъ нашимъ звѣстѣ се дѣло, щобъ мы мали его тутъ ширше постороти. П. Янъ Гневошъ, редакторъ „Strażnicy“ закинувъ п. Ал. Гриневецкому, адъюнктови судовому зъ Буска и рускому кандидатови на посла до сойму, що би „sprzedal za hroszi braci Rusinowu“. Въ днѣ 5 и 6 грудня 1883 року отбулося въ тѣмъ дѣлѣ розправа передъ присяжними. По переведеній розправи судії присяжніи потвердили провину п. Гневоша противъ безпеченіства частії (§§. 487 и 491 зак. кари.), а трибуналъ засудивъ его на 8 мѣсцівъ вязницѣ. П. Гневошъ виїсъ до трибуналу касаційного зажаленіе неважності, мотивуючи его тымъ, що трибуналъ отнявъ ему ордена оборони, бо зъ помѣжъ поданыхъ нимъ 21 свѣдкѣвъ допустивъ лиши 4 охъ и ухваливъ не отчутувати деякій предкладній нимъ письма. Вчера, днѣ 12 л. мая, отбулося у Вѣдна публична розправа епіскопа въ засудженою вязницѣ. П. Гневошъ застувавъ кандидатъ адвокатови дръ Флешнеръ зъ Львова. Трибуналъ касаційный по переведеній розправи уневаживъ засудъ львівскаго суду, узнашивъ оправедливості закідѣю п. Гневоша и зарядивъ посторону розправу передъ судіямъ присяжними. Такъ отже небавомъ, здається, будемо свѣдками нової розправи въ головнѣмъ процесії „Гриневецкій contra Гневоша“.

— Видѣль філія тов. им. М. Качковскаго въ Дрогобичѣ має честь запросити всѣхъ Вп. членовъ філії на загальний збръ, который отбудется въ понедѣлокъ днѣ 2 л. червня о 2 годинѣ по полудніи въ сали театральній по слѣдуючої программѣ: 1) открайте збору черезъ предѣдателя; 2) спроваданье секретаря зъ дѣяльноти утуланючого вѣдѣлу; 3) спроваданье касієра; 4) отчить „О бурсахъ и средотвахъ для образованія нашої молодїжи“; 5) вибѣръ предѣдателя и членівъ вѣдѣлу філії; 6) отчить „О силахъ природы“ получений стъ експериментами физикальными; 7) Предложенія вѣдѣлу и поодинокихъ членівъ. Видѣль надѣєсѧ, що Вп. члены тутешній філія якъ найчимолінѣшіе зберуться, якъ такожь поклоняться до участія въ тѣмъ збрѣ ще многихъ другихъ честныхъ людей іншої окрестності. — Огъ вѣдѣлу філія товариства им. М. Качковскаго въ Дрогобичѣ. И. Скобельський, предѣдателъ; В. Паславський, секретаръ.

(Б.) Засѣданье руского Товариства педагогичнаго, шесте зъ ряду отбулося 6 о. м. На засѣданію сѣмъ поправлено важнѣшіи похибки руского бука, котрого новий накладъ вѣдѣло вже вже звѣстніе. Охвѣтъ руского епіскопа въ засѣданії засудженої п. Григорія Барвінського, але вѣдѣло въ засѣданії засудженої п. Григорія Барвінського, але вѣдѣло въ засѣданії засудженої п. Григорія Барвінського, але вѣдѣло въ засѣданії засудженої п. Григорія Барвінськ

Вѣсти Аепархіальни.

Зъ Аепархіи Львовоки.

Митропол. консисторія отнеслася до ц. к. окружного суду въ Коломыѣ взгледомъ запрезентованія оо. І. Рогужинскаго на Тростянець и Савина Григоровича на Копачинцѣ.

Презенту на Дмитровичъ получивъ о. Іоанъ Бѣлинкевичъ.

Зъ Епархії Перемышлько.

Введеній въ душпастирській посады оо. 1) Еміль Юрчакевичъ яко завѣдатель до Рихвальда, дек. бѣцкого; 2) Левъ Єрекій яко завѣдатель до Гвоздця, дек. Жукотинського; 3) Мих. Турянський яко завѣдатель до Маневи, дек. Яслинскаго.

Іменованій Ант. Матюкъ, завѣдатель душпастирського пароха въ Ляшкахъ, ординарія таємнаго комісарства для надзору науки богочестія въ людowychъ школахъ на мѣсце уступившаго черезъ немочь пароха въ Кальниковѣ, Сев. Макоміловича.

Каноничну інституцію на парохію Чайковичъ, дек. комарнинського, получивъ о. Мих. Стебель зъ Бересія.

Душпастирській посады получили оо. 1) Ярославъ Бачинський завѣдательство парохіи Гнійницѣ, дек. Яворівського; 2) Павло Гостинський оо. трудництво въ Судовій Вишні; 3) Гр. Журавецький завѣдательство парохіи Лѣски, дек. Варяжского; 4) Юл. Мальчинський самостойне сотрудництво въ Остобожі; 5) Викторъ Кордасевичъ завѣдательство парохіи Гаї, дек. Дрогобицкого.

Личный додатокъ 100 зр. рѣчно на три роки получивъ о. Йосифъ Менцинський, парохъ Маластова, дек. бѣцкого.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Августина зъ Курцайлъ Охримовича, жена Вп. посла Коенфона Охримовича, упокоилася дnia 9 л. мая въ Дрогобиці. Похоронъ отбувся въ неділю. Покойна, хочь була обряду латинського, любила однакъ народъ и обрядъ рускій, а по-воду юноши выховувала свою дѣтей въ образѣ и дусѣ рускому. Вѣчна ѿ память!

Переписка Редакції и Администрації.

Вп. К. въ К. Надобланої дописи не можемо умістити, бо обговорений фактъ самъ собою є чисто приватної натури, а не має анѣ дробки характеру публичного.

Съ симъ числомъ розсылається Вп. предплатникамъ „Бібліот. найз. повѣстей“ 17 і 18 аркушъ „Золотого Чоловѣка“ пов. Мавра Іокая.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (37—?) поручаче

Спеціальніости и универсальний сред-
ства французский и іншій, якъ черезъ ю такъ
и черезъ інша фирмъ оповѣщувани.

Дръ В. Кретовичъ

ординує якъ въ лѣтакъ попередныхъ

въ Карльсбадѣ.

Мешкає въ Штадтъ Варшавѣ.

1083 (2—6)

ПАЙЛЬШОЮ

Бибулкою на Папиросы

єсть правдива бибулка

LE HOUBLON

Выробу французского 10.0 з—36

Фирмы CAWLEY & HENRY въ Парижи

Передъ насѣдуваньемъ остерѣгається.

Та бибулка лиши тогдь єсть правдивою, коли кожда єи чвертка має стемпель LE HOUBLON, а кожда пачка за-
осмотрена понизше знаходиться маркою охоронною и підписомъ.

! Для здоров'я!

Найлучший и правдивий французский
паперцъ цигаретовий

„La Rose de France“

котръ въ своїмъ родѣ оказалися
нешкодными для здоровья, вольний
отъ всякихъ шкоднихъ частей
можна получить въ Торговли

К. М. ВОЗНЯКА

Львовъ, ул. Ірменевска число 6.
Для купцівъ продає по цінѣ
фабричній.

Ново-открыта фабрика
КАПЕЛОХОВЪ МУЖЕСКИХЪ
ФЛЬОРІЯНА ЗАЙДЕРА

Львовъ, Ринокъ ч. 40.

поручає свои вироби въ найновѣшихъ фасонахъ съ
гарантією за тривалостъ, по найумренихъ цѣнахъ.
Принимає такожъ старій капелохі до отновленія и на-
дає наймоднійшій фасони.

Замовленія зъ провинції залагоджує зворотною поч-
тою за надсланію мірою объему голови. 1081 (2—6)

Выдаваєць въ редакторъ: Іванъ Белей.

— Жертви на буроу братства ов. О.

Никола въ Станиславовѣ випнувшись
отъ половины падолиста 1883
до 30 марта 1884. Впр. о. Сим.

Ткачунікъ зъ Бовшова 2 зр. Дръ
М. Буинській, п. Олекса Боле-
ховській разомъ 1 зр. О. С. Тка-
чунікъ жертву отъ громади своеї

4 зр. 30 кр. О. дек. Софр. Ли-
твиновичъ складку зобрани при
посвященію церкви въ Скоморо-
хахъ 3 зр. II судія Григ. Кузьма,

п. Мелитонъ Теницкій, мѣщанинъ
калускій и ч. Дан. Жиринъ го-
сподарь зъ Пійла разомъ 3 зр.

П. С. Трохимъ зъ Семерівки 5
зр. О. Мардаровичъ зложивъ отъ
хв. братства церкви въ Тысъме-
ници 1 зр. 75 кр., отъ пароха о.

Абрисовскаго 1 зр. отъ себе 25
кр. О. Ісидоръ Кордасевичъ зъ
Тарнавки 1 зр. Ученикъ гимназ.

Георгій Жолкевичъ и Заріцкій зо-
брали підъ часъ забави домової
въ Старуни складку 8 зр. 20 кр.

О. Ленкавскій зобривъ складку
межи парохіянами въ Угорникахъ
2 зр. 40 кр. Ч. Михайлъ Саврій
доставивъ жертву отъ уряду гро-
мадскаго въ Косовѣ 2 зр. О. Н.

Голинатый складку зъ церкви въ
Пійлу 4 зр. О. Т. Глинський зъ
Городницѣ жертву 1 зр. О. Л.

Мацльинський складку отъ себе 4
зр., отъ братства церковного 4
зр., отъ сестриць церк. 2 зр., отъ
Алек. Мелниченка 50 кр. Де-
легаты на зборанье до Львова о.

Ленкавскій, Шанковскій и Мар-
даровичъ зложенихъ оо. конде-
канальными подорожне 11 зр. Дръ
Добрянський адвокатъ 10 зр. Сл.

братство церк. зъ Надсѣлки-Кутъ
коляду 2 зр. О. Іполитъ Кашу-
бинський дефіцієнтъ 5 зр. Жертва
пок. Ник. Лисиковича присла-
на о. Желеховскому 100 зр. Ч.

Лещій зъ Чернава жертву 6 зр.
О. Матюкъ зъ Тысъменіцѣ склад-
ку 10 зр. 4 кр. Св. Інститутъ
Ставропігійскій щоврочій ѻточки
от легату бл. п. Косака 20 зр.
83 кр. О. Дим. Вахнякъ зъ Гли-
ніонъ отъ себе 1 зр. отъ братства
церковного и сестриць по 1 зр.
О. Петро Гиль членъскому вкладку 3
зр. О. Ленкавскій складку въ У-
горникахъ 1 зр., въ Микити-
ніяхъ 3 зр., за щепи въ огородку
2 зр. Отсотки зъ готобки въ Роль-
кред. Заведено улькованої 3 зр.
27 кр. П. Левъ Кочиркевичъ у-
коїчній богословъ 1 зр. О. Гр.
Гриць 2 зр. П. суд. Грабовен-
ський по поводу участія пітомцівъ
буроу въ похоронѣ 15 зр. О. Лен-
кавскій членъскому вкладку 5 зр.
На інвентарь за пітомця Буды-
новскаго 1 зр. Видѣть Рады по-
вѣтової въ Надвірної 25 зр.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ у ЛЬВОВІ

держить на складѣ и поручає:

Свѣжій Воды Минеральни

и продав одну фляшку
Хебска (Егерська), Францъ, Зальцъ и Візенъ

Емока зъ жерела Кренхель и Кисель

Гисгіблерь королерскій зъ жерела Огто

Глайхенбергска зъ жерела Константи

Содова Галлеръ

Івоницка

Карльсбадска Миль, Шлосъ и Ширудель

Крайнахъръ зъ жерела Елизаветы

Криницка

Маріенбадска „Крайцъ и Фердинадбрунъ“

Гірка Гуїяди зъ жерела Яношъ

„Оффнеръ“ Арпадъ

зъ жерела Францъ-Іосифъ

Викторія

Зельтерска камянка

Швальбахска „Стральбрунъ“

Шавницка Іозефинъ, Магдаленъ и Стефанъ

Вічи, целест. грандегріль

Вильдунська, жерело Георгъ-Вікторія

Жегестовска „Завербрунъ“

(При висылцѣ числится отъ фляшки по 2 кр. за опакованіе скрипкою).

Найлучшу Каву висылає въ пачкахъ 5-килограмовъ

Цѣни I-а 2 зр. за кил., II-а 1 зр. 76 кр. за кил., III-а 1 зр. 50 кр. за кил. Калтинаша 1 зр. 35 кр. за кил.

Вино угорске въ барылкахъ по 3½ літр., за літру 65 кр.

Барылка числится по 65 кр. и таку квоту платиться за порох.

Конюшина червона добра по 49 зр., лучша по 55 зр.

Конюшина шведска по 70 зр. и 120 зр.

Люцерна по 120 зр.

Еспарзета по 25 зр.

Тимотка по 36 зр. Райграсъ англійскій по 50 зр.

Мъшанка травъ по 60, 70 и 80 зр. за 100 кил.

Свѣтло церковне

(не глядячи на тое, що фабрики въ загалѣ ціни значно підняли
при висылцѣ просто зъ фабрики по 90 зр. лучший по 82 зр.

корть за 100 килогр. безъ транспорту. Скрипка не числится. Висылка
въ 30 кил. Свѣтло можуть бути розлично величини, прієднаніє
однакъ треба, що дво- і три-фунтові пакованія короткими
столовими свѣчками, иногда въ транспорт ломатся при нещодженні.

При замовленняхъ упрашнюють подати, чи скрипка
бути церковній, чи столовій. Столовій суть (по 4, 5, 6, 7, 8, 9 зв.)
зомъ съ опакованьмъ и поштою.

Мъдль для пчолъ чистий и безпеки
висылається въ 5-килограмовіхъ коробкахъ бляшанихъ по 75 кр. за 1 зв.

зомъ съ опакованьмъ и поштою.

Воскъ жовтий по 1 зр. 80 кр. за 1 зв.

Складъ фабричний красокъ, лякеровъ, покостовъ,
дугтвѣ хемічніхъ заразомъ и торговля матеріалівъ

Гибнера и Ганке

1030 (28—?) въ Львовѣ, Ринокъ

поручаче